

ת"פ 23253/12/15 - מדינת ישראל נגד עומר סער (עציר) - הובא, שלמה קרייף (עציר) - הובא, הדר לב (עצור בפיקוח) - התייצב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 23253-12-15 מדינת ישראל נ' סער(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שרה טל

המאשימה

נגד

1. עומר סער (עציר) - הובא
ע"י עו"ד דורפמן
2. שלמה קרייף (עציר) - הובא
ע"י עו"ד שבו
3. הדר לב (עצור בפיקוח) - התייצב
ע"י עו"ד ליטן

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב-אישום מתוקן, במסגרת הסדר, כאשר נאשמים 1 ו- 2 הורשעו בעבירות של הובלה ונשיאה של נשק לפי סעיפים 144(ב) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"] ונהיגה בדרך נמהרת או רשלנית לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ונאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.
 2. לגבי נאשם 3 הוצג הסדר רף ולפיו, התביעה הגבילה עצמה לטעון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל כעונש ראוי. בעניינם של נאשמים 1 ו- 2 לא גובש הסדר עונשי.
 3. ברקע כתב-האישום מצוי סכסוך בין נאשם 1 לבין אחרים על רקע הפעלת דירות הימורים באזור השרון המכונות "פארטיות". בין התאריכים 21.11.15 - 22.11.15 אמורה היתה להתקיים פגישה בין הצדדים לצורך יישוב הסכסוך, אך מסיבה שאינה ידועה, זו לא יצאה לפועל.
- עוד צוין בחלק הכללי, כי אדם בשם ידין מלכה [להלן: "ידין"], המקורב לנאשם 1, הפעיל דירת

הימורים, ממנה הפיקו נאשם 1 ואחרים רווח כספי. על רקע הסכסוך, ביום 22.11.15 בשעה 23:30 לערך, ידין נדקר. נאשם 1 ונוספים הקשורים לסכסוך, חשדו שהאחרים או מי מטעמם אחראים לאירוע הדקירה.

נאשם 1 חשד כי אדם המכונה "שחר" היה מעורב באירוע הדקירה. בערב יום 23.11.15, עדכן הנאשם 1 אדם המכונה "ברווז" בנוגע לאירוע הדקירה ואמר לו, בין השאר, כי אין אדם בעולם אשר יוכל לסייע ל"שחר", וכי הוא רואה אותו אדם מת.

במהלך היום למחרת, 24.11.15, נעשו נסיונות להביא לסיומו של הסכסוך.

נאשמים 1 ו- 2 ונוספים, אשר היו צד לסכסוך, הגיעו לביתו של אחר בשם יצחק עלפי [להלן: "עלפי"] בנתניה בשעה 19:00 לערך. כעבור זמן קצר הגיע לביתו של עלפי אדם בשם "מני" אשר ניסה להביא לפתרון הסכסוך, אולם לאור אירוע הדקירה, סרבו לכך הנאשם 1 והנוספים שהיו צד לסכסוך.

בהמשך, הנאשם 1 תיאר פעם נוספת הגעתם של אנשים מנתניה וקבע להיפגש עימם ברמתיים בשעה 22:00 לערך.

בינתיים, בשעה 21:00, נאשם 3 הגיע עם שניים אחרים לביתו של עלפי.

הנאשמים יחד עם אחרים התכנסו בחניון סמוך לבית. נאשמים 1 ו- 3 הלכו אל עבר שיחים בסמוך לחניון, ונאשם 2 עמד מטרים סמוכים מהם. נאשמים 1 ו- 3 הגיעו אל השיח, נאשם 3 האיר לכיוון השיח ונאשם 1 הוציא ממנו אקדח חצי אוטומטי מסוג WALTER ובו מחסנית טעונה ב- 6 כדורים תואמים (להלן: "האקדח") עטוף במגבת. נאשם 1 הכניס את האקדח למכנסיו בצמוד לגופו, כשעל ידו השמאלית בלבד עטה כפפה.

בשלב זה עלו נאשמים 1 ו- 2 על קטנוע, והחלו בנסיעה לכיוון רמתיים, בהתאם לסיכום המוקדם. נאשמים 1 ו- 2 החלו בנסיעה מחניון הבית, בהמשך נסעו בניגוד לכיוון התנועה, עברו 3 צמתים ברמזור אדום, וכשהגיעו לכביש 4 נסעו במהירות מופרזת, עד אשר הגיעו למחסום משטרת בצומת רעננה.

בהגיעם לצומת, ומשהבחינו במחסום, ביצעו השניים פניית פרסה והחלו בנסיעה נגד כיוון התנועה. במהלך הימלטותם, פגעו בדלתו האחורית של רכב פרטי ובצידו השמאלי של רכב משטרה, שעמד במקום על מנת לחסום את דרכם.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

4. גיליון הרישום הפלילי של **נאשם 1** (ת/1) מעלה, כי לחובתו 5 הרשעות בגין עבירות נשק, רכוש, איומים, אלימות והפרעה לשוטר.

בבית-משפט לנוער הוטל עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לאחר שבוטל צו מעון נעול.

בגזר-דין מיום 30.6.14 (שניתן בבית-משפט זה בשבתו כבית-משפט לנוער - ת.פ. 11118-12-13, ת/3) הושת על הנאשם, בין השאר, עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים וכן עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים, אותו אני מתבקשת להפעיל כיום בעקבות הרשעתו בעבירת נשק.

גיליון הרישום התעבורתי של **נאשם 1** (ת/2) מעלה, כי לחובתו הרשעה מיום 1.3.16, בגין ביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מיום 5.11.15 (3 שבועות לערך לפני ביצוע העבירות בתיק דנן), כאשר הושתו עליו עונשי מאסר על תנאי ופסילה.

5. הוגש גיליון הרישום התעבורתי של **נאשם 2** (ת/4) המעלה, כי לחובתו מספר הרשעות, לרבות בעבירה של נהיגה בקלות ראש, והוא נדון לעונשי פסילה על תנאי אשר הופעלו בהמשך.

6. הוגש גיליון הרישום הפלילי של **נאשם 3** (ת/5) ממנו עולה, כי לחובתו מספר הרשעות בעבירות רכוש, אלימות, עבירות בקשר לרכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. נאשם 3 ריצה שני מאסרים בפועל לתקופות של 9 חודשים בכל פעם.

תסקירי שירות המבחן

7. בעניינו של **נאשם 1** הוגש תסקיר ממנו עולה, כי הנאשם כבן 20, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית אביו בהוד השרון. סיים 6 שנות לימוד ולא גויס לצבא בשל מעורבות בפלילים. תיאר, שהקשר עם אימו ואחותו רופף, כאשר אימו התלוננה בעבר על אלימות של הנאשם כלפיה.

כילד, חווה התדרדרות בתפקודו בכל התחומים בעקבות הגירושין של הוריו, כשבמהלך השנים עבר בין מספר מסגרות לימוד, גילה בעיות התנהגות ואלימות, חבר לחברה שולית ואובחנה בעיית קשב וריכוז.

על רקע הסתבכויותיו בפלילים כקטין הופנה לאבחון פסיכולוגי בשנת 2008, ממנו עלה כי הוא מתפקד ברמת משכל גבולית, ככל הנראה על רקע לקויות למידה, הפרעת קשב וריכוז, פערים לימודיים מהותיים וגורמים רגשיים והתנהגותיים. ההתרשמות הייתה, כי מדובר בנער הסובל מהפרעת התנהגות קשה, בקשר עם אחרים בלט דפוס של אימפולסיביות, תקשורת לקויה ויכולת אמפטית נמוכה, והוערך כי הוא מצוי בסיכון משמעותי. בהמשך נעשו נסיונות לשלבו במסגרות שונות של חסות הנוער, אשר לא הצליחו.

במסגרת חקירת המעצר הנוכחית שירות המבחן התרשם מצעיר, בעל דפוסים שוליים, המתקשה לווסת את כעסיו, פועל באינטנסיביות למציאת פתרונות תוקפניים ואלימים כאמצעי להשגת מעמד, אשר ביטא עמדות אנטגוניסטיות וחוסר אמון כלפי גורמי אכיפת החוק, כשלתפיסתו לא קיבל הזדמנויות שיקומיות לאורך השנים. הוערך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה.

במסגרת האבחון בתיק העיקרי, הפגישה עם הנאשם נערכה כשהוא אזוק בידי עקב התנהגות אלימה שלו כלפי סוהרים ואסירים, אם כי מסר שלראשונה נוטל טיפול תרופתי המסייע לו להירגע.

בהתייחסותו לעבירה תיאר, כי על רקע דקירת חברו ביקש לנקום. הוסיף, כי אלמלא מעצרו היה כנראה פוגע באנשים נוספים, ככל שתכניתו הייתה יוצאת לפועל. חברותו עם שני הנאשמים האחרים היא על רקע הפעלת דירות הימורים ומפגשים חברתיים. מסר, כי באירועים מהסוג שמתואר בכתב האיטום מתקשה לשלוט בכעסו, פועל באימפולסיביות, אינו מצליח לווסת את רגשותיו לפעול בהיגיון ולצפות את השלכות מעשיו.

הביע עמדות נוקשות כלפי בני משפחתו, גורמי הטיפול ואכיפת החוק. הביע נכונות מילולית להשתלבות בהליך שיקומי מחוץ לכלא.

מסיכום האבחון עולה, כי בלט קושי בשליטה בכעסים ובוויסות דחפים, תוך שימוש בתוקפנות במצבי תסכול. ניכר, כי חווה דמויות סמכות וגורמי חוק כפוגעניים, מתקשה לבסס אמון ואף מבטא עמדות אנטי ממסדיות ואנטי סוציאליות. במכלול השיקולים מעריך שירות המבחן, כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו גבוה וכך גם חומרתה, במידה ותבוצע. כגורם סיכוי לשיקום, התייחס שירות המבחן לשיח הפתוח שניהל הנאשם, דבר שעשוי לסייע במידה שיפנה בעתיד להליך שיקומי.

לנוכח המתואר לעיל, לא נוצר פתח לשיקום, והומלץ על ענישה מוחשית שתפחית סיכון להישנות עבירת אלימות.

8. תסקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 2** מעלה, כי הוא רווק כבן 23, בטרם מעצרו התגורר עם הוריו באור יהודה ועבד כשליח ובעבודות מזדמנות. אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז וטופל בריטלין, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. התגייס לצה"ל כלוחם, לאחר קשיים עבר לשרת כטבח, בהמשך ערק וריצה תקופת מאסר בכלא צבאי, ולאחר מכן שוחרר בשל אי התאמה.

תיאר קשר חם עם אימו, והעדר קשר עם אביו על רקע חוויות מילדות. לנאשם אח המעורב בפלילים ומכור לסמים.

באבחון המעצר שירות המבחן התרשם שאישיותו אינה בשלה, ובמצבי לחץ וסיכון עלול להגיב באופן לא שקול ושאינו מותאם, כשהוא מצמצם מחומרת העבירות והשלכותיהן. תיאר את הקשר עם הנאשמים האחרים כמינורי, ולדבריו "נקלע" למצב בו ביקשו ממנו להסיע את הנאשם 1, כאשר לא ידע שנאשם 1 נושא עליו נשק, ורק במהלך הנסיעה על הקטנוע נודע לו על קיומו. הוסיף, כי ברגע שראה את נידת המשטרה, נבהל וניסה להימלט מהשוטרים.

נאשם 2 הציג עצמו כאדם שמתנהל באופן נורמטיבי ותקין, כשהחשדות המיוחסים לו אינם מאפיינים את התנהלותו. הכחיש כל בעיה בתפקודו ושלל קיומם של קשרים חברתיים עם גורמי שוליים וגילה עמדה קרבנית באשר לנסיבות מעצרו. דווח, כי במהלך שהייתו בבית המעצר היו לו 3 הפרות משמעת, והוא אינו פעיל בכל פעילות חינוכית או טיפולית.

להערכת שירות המבחן, בשנים האחרונות חבר לחברה שולית ועבריינית, אשר היוותה עבורו קבוצת שייכות משמעותית. הנאשם סיגל דפוסי חשיבה שוליים הבאים לידי ביטוי באופי העבירה ובהתייחסותו למעורבותו ולקשריו עם שותפיו.

הערכת השירות היא, שהסיכון להתנהגות אלימה הינו בינוני, ומידת החומרה הצפויה, במידה ותבוצע, צפויה להיות בינונית.

באשר לגורמי הסיכון, הובאה בחשבון התנהלותו בעבירה והערכה שהנאשם מאופיין בנטייה למוקד שליטה חיצוני, אשר רואה מעורבותו בעבירה כחלק מנסיבות חיצוניות לו. התנהגותו פורצת גבולות ואימפולסיבית, והתנהגותו בעבירה ועמדותיו המטשטשות את מעורבותו בה, מגבירות את הסיכון במצבו.

בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום, הובאה בחשבון נכונותו לשקם את חייו, הבעת חרטה, והעובדה שמדובר בהליך פלילי ומעצר ראשון, המהווה גורם זעזוע והרתעה.

שירות המבחן מציון, כי לנוכח הערכת הסיכון הגבוהה לא נוצר פתח לשיקום, והומלץ על ענישה מוחשית שתפחית סיכון להישנות עבירת אלימות.

9. התסקיר בעניינו של **נאשם 3** מעלה כי הינו רווק כבן 21, בוגר 8 שנות לימוד, אשר לא שירת בצבא וטרם מעצרו התגורר בבית הוריו בתל אביב ועבד כשליח במסעדה. החל מיום 13.7.16 שוהה בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני בבית דודתו.

שניים מאחיו היו מעורבים בפלילים. תיאר, כי לאורך השנים הוריו התקשו לכוון ולתת מענה לצרכיו ונטו לגונן עליו. מגיל צעיר גילה בעיות התנהגות ומשמעת, כשברקע בעיות קשב וריכוזכאמור, נשר ממסגרת חינוכית לאחר 8 שנות לימוד.

הסתבכויותיו של הנאשם 3 בפלילים החלו בגיל 13, והוא ריצה מאסר בגיל צעיר. לאחר ששוחרר כאסיר ברישיון בגיל 15, שולב בהוסטל שיקומי "קדימה", בו היה מעורב בקטטה והוא הוחזר למאסר. בהמשך, שולב בטיפול ביחידה לקידום נוער בתל אביב ותואר שיפור בתפקודו. בשנים 2013-2014 השתלב בלימודי מכינה קדם צבאית וביקש להתגייס.

בתקופת קטינותו, שירות המבחן התרשם מצעיר בלתי בשל באישיותו, חסר גבולות ואימפולסיבי בהתנהגותו ומתקשה בקבלת סמכות. הוא התקשה להתמיד בקשר עם השירות ולשתף פעולה באופן שיאפשר לו להפיק מתכני הטיפול.

ממאסרו האחרון שוחרר בחודש יוני 2015, ולאחר כחמישה חודשים נעצר בתיק דנן, כאשר הוא שהה במעצר 7 חודשים וחצי. לאחר שהועבר למעצר בתנאי איזוק שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, ודווח כי הגיע בקביעות ושיתף בקשייו.

בהתייחסותו להסתבכותו הנוכחית מסר, שהוא מודה בעבירה המיוחסת לו והסביר אותה על רקע קשריו הבעייתיים והשוליים והיעדר יכולתו להציב גבולות להתנהגותו. עוד תיאר, כי מאז שחרורו ממאסרו האחרון, עשה

מאמץ לקדם שינוי בחייו סביב עבודתו, קשר זוגי ותמיכה משפחתית. התייחס לקושי לנתק קשרים חברתיים בעייתיים שהעניקו לו תחושת שייכות והערכה. ניכר, כי הוא מסוגל להתבונן באופן ביקורתי יותר על עצמו, על בחירותיו ועל התנהלותו.

בהערכת הסיכון התרשם שירות המבחן מצעיר המאופיין בחשיפה ומעורבות מוגברת בעבריינות, ובמצבי עמימות ודחק רגשי או במצבים בהם קיים רווח משני ותועלתני, מתקשה בהפעלת שיקול דעת ובהצבת גבולות ונוטה להתנהגות בעלת מאפיינים מרצים, כוחניים ושוליים. לצד ניסיון ראשוני להביא לשינוי במצבו, מתקשה לנתק קשרים בעלי מאפיינים שוליים. בעיתוי הנוכחי מצוי במהלכו של תהליך התבוננות ראשונית על בחירותיו, אופי קשריו והמשמעותיות לכך על חייו.

הערכת השירות היא כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, וחומרתה, במידה ותבוצע, צפויה להיות בינונית.

שירות המבחן מצוין, שבהתחשב בתקופת המעצר הארוכה בתיק דנן, בהסדר הטיעון ובו הגבלה תקופת המאסר, ולאור מכלול נתוניו - לרבות ההערכה כי נאשם 3 הינו בעל מודעות והכרה ראשונית בדפוסיו הבעייתיים, ישנה חשיבות לתמוך בענישה שיקומית.

שירות המבחן ממליץ, לכן, להסתפק בתקופת מעצרו ולהטיל מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה וחצי.

טיעוני ב"כ הצדדים

10. **ב"כ המאשימה** הצביעה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו על רקע ביצוע עבירות נשק תוך סיכון המשתמשים בדרך.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הדגישה את מימד התכנון שבמעשי העבירות, כשברקע סכסוך שהניע את הנאשמים 1 ו- 2 לבצע אותן. בהקשר זה, הפנתה לדבריו של הנאשם 1 בפני שירות המבחן, אשר הודה בכך שהשיג את הנשק על רקע נקמה, וככל הנראה היה פוגע באחרים אלמלא נעצר.

הנאשמים 1 ו- 2 נתפסו כשבחזקתם נשק טעון עם מחסנית וכדורים תואמים, כשהיתה תוכנית ספציפית לעשות בו שימוש על רקע סכסוכי הימורים. עוד הפנתה לאופן ההסלקה של הנשק ולשלל אמירותיו של הנאשם במהלך האירועים, כאשר המכלול מעיד על רף החומרה החמור והמסוכן של העבירות.

לגבי נאשמים 1 ו- 2 עתרה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל, כאשר היא התבססה, בין השאר, על הנחיות פרקליט המדינה בנושא וטענה, שהפסיקה הנוהגת אינה התנאי היחיד לקביעת מתחם העונש. לגישת התביעה, צרכי הזמן והמקום והרצון להעלות את רף הענישה מאפשרים קביעת מתחם ענישה גבוה מזה של הפסיקה הנוהגת.

באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, עתרה להשית על נאשם 1 את העונש המקסימלי, להפעיל את מאסר על

תנאי במצטבר ולהטיל עליו מאסר על תנאי. טענה, כי בעברו ביצע עבירות כמעט זהות, כקטין, ולחובתו מאסר על תנאי של 12 חודשים, אשר לא הרתיע אותו מלשוב לסורו. לצד הרשעותיו בפלילים, לחובתו גם הרשעות בתעבורה.

באשר לנאשם 2, עתרה היא למקם את עונשו במחצית המתחם ולהשית עליו בנוסף מאסר על תנאי, מאחר והוא נעדר הרשעות קודמות, אך לחובתו עבר תעבורתי רלבנטי.

כנסיבה לחומרה, התובעת הפנתה לתסקירים שהתקבלו בעניינם של נאשמים 1 ו- 2 ולהערכת הסיכון הגבוהה לגביהם.

באשר לנאשם 3 הפנתה לעברו הפלילי המכביד, לעובדה שעבירת הנשק שביצע מצויה ברף חומרה גבוה, וחרף המלצת שירות המבחן - הרי שכל עונש שיהיה נמוך מ- 12 חודשי מאסר בפועל לא יעביר את המסר הראוי.

11. **ב"כ נאשם 1** הדגישה, כי כתב-האישום תוקן לקולא באופן משמעותי, כאשר מהעובדות לא ניתן ללמוד שהנשק הוחזק על רקע סכסוך. בנוסף, הפנתה לכך, שהנאשם 1 לא נהג על הקטנוע. ביקשה להתעלם מהנחיית פרקליט המדינה, אשר מטבע הדברים אינה מחייבת את בית-המשפט וטענה, כי בכל מקרה, האירוע מצוי ברף חומרה בינוני. לטעמה, המתחם מצוי בטווח שבין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

טענה, כי התסקיר מעלה תמונה של נאשם בעל נתונים נמוכים אשר גדל בנסיבות משפחתיות קשות ובהעדר יד מכוונת. הנאשם הוא בגיר-צעיר אשר ניהל שיח פתוח עם שירות המבחן ולקח אחריות מלאה על מעשיו. אשר על כן, עותרת היא להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר על תנאי בחופף ובמצטבר, ולתת ביטוי לכך שהנאשם נוצל על-ידי אחרים.

12. **ב"כ הנאשם 2** טען, כי מרשו לא היה חלק מהסכסוך, כשחלקו המינורי משתקף בעובדות כתב-האישום המתוקן. כך, למשל, עמד הוא במרחק מהנאשמים האחרים עת הוציאו את הנשק, וכן היפנה הוא לדבריו של מרשו בפני שירות המבחן. ביקש להדגיש, כי לא התנהל מרדף במהלך הנסיעה על הקטנוע עליו נהג. לעניין נסיבותיו האישיות היפנה לאמור בתסקיר, ממנו עולה רקע משפחתי קשה, כשהנאשם גדל ללא דמות אבהית והוא עשה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם נעדר עבר פלילי, כשהמעצר העביר לו מסר הרתעתי, והוא לקח אחריות מלאה על מעשיו. הסניגור עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, להטיל עליו עונש צופה פני עתיד, וכן עתר הוא לבדוק אופציות של שיקום.

13. **ב"כ נאשם 3** טען, כי השאלה המרכזית הטעונה הכרעה בעניינו של מרשו היא, האם ראוי להשיבו אל מאחורי סורג ובריח, לאחר ששהה במעצר כ- 7 חודשים וחצי, וקיים בעניינו תסקיר חיובי הכולל המלצה טיפולית. הדגיש הוא את נסיבות החזקת הנשק, המצויות לטעמו ברף חומרה נמוך ביותר, כאשר אין מחלוקת שלא היה חלק מאותו סכסוך המוזכר בכתב-האישום. על כן, ביקש הוא להסתפק בתקופת מעצרו כתקופת מאסר ולהטיל עליו צו מבחן - שגם הוא נושא אופי הרתעתי, שכן אם הנאשם יפר אותו ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש.

14. **הנאשם 1** בחר שלא לומר דבר לבית-המשפט.

נאשם 2 הביע צער וחרטה על המעשים שביצע וביקש שבית-המשפט יעשה כל שיכול על-מנת לאפשר לו לחיות אורח-חיים נורמטיבי.

נאשם 3 מסר שהוא מצטער על מעשיו, כי עברה עליו תקופה קשה במהלך מעצרו, וכי הוא מעוניין בהמשך טיפול של קצין המבחן.

דין והכרעה

15. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

16. הנאשמים כולם פגעו במעשיהם בשלום הציבור ובבטחונם - אם כי בעוצמות משתנות. בנוסף, הנאשמים 1 ו- 2 סיכנו באופן ממשי את המשתמשים בדרך במהלך הנהיגה הפראית על הקטנוע בעודם מחזיקים באקדח טעון. הנאשם 1, שהוא הדומיננטי באירוע, הוא שגיבש את המהלכים המתוארים בכתב-האישום על רקע סכסוך בדבר דירות הימורים, ולאחר שאדם המקורב אליו נדקר על רקע אותו סכסוך. מעורבותו של הנאשם 2 היא פחותה, כאשר מעורבותו מתחילה משלב מאוחר יותר, אם כי במהלך הנסיעה על הקטנוע, הוא אשר נהג בו. נאשם 3 הוא המעורב המינורי, ואין מחלוקת כי לא היה צד לסכסוך.

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה, כי נאשם 1 הוא בעל העניין המרכזי, כשאדם אשר הפעיל דירת הימורים, ממנה הפיק הנאשם 1 רווחים, נדקר על רקע סכסוך בדבר אותן דירות הימורים. הנאשם 1 שוחח עם מספר אנשים באשר לכוונותיו לפגוע באדם אשר לסברתו עמד מאחורי אירוע הדקירה. נאשם 2 השתתף במפגשים לאחר מכן, כאשר בהמשך השתלשלות העניינים, הגיעו שלושת הנאשמים למקום בו הוסלק אקדח ובו מחסנית טעונה ב- 6 כדורים תואמים, עטוף במגבת. בשלב זה, הנאשם 2 עמד במרחק מה מן המקום אך היווה חלק אינטגרלי מהחבורה; הנאשם 1 הוא שנטל את האקדח בעוד הוא עוטה כפפה על ידו; הנאשם 3, שאינו צד לסכסוך, סייע לנאשם 1 בעודו מאיר את המקום ומאפשר לנאשם 1 להוציא את האקדח. נאשמים 1 ו- 2 עלו בשלב זה על קטנוע לקראת מפגש מתוכנן בעוד האקדח הטעון על גופו של הנאשם 1, תוך שחצו צמתים באור אדום, נסעו בניגוד לכיוון התנועה ובמהירות מופרזת, ואף גרמו לנזק לרכוש.

נראה, כי אך בנס לא הסתיים האירוע בפגיעות בנפש: לפי דבריו של הנאשם 1 עצמו, אלמלא נעצר, היה פוגע ברבים נוספים, כאשר הרקע לנשיאת האקדח אכן ממחיש זאת; נהיגתם הנמהרת של הנאשמים 1 ו- 2 עלולה היתה להסתיים בתאונת דרכים או בפגיעה במשתמשים בדרך.

מדובר באירוע של נשיאת נשק המצוי ברף חומרה גבוה, כשברקע סכסוך עברייני ונטילת אקדח טעון על-מנת לפגוע באדם הקשור לסכסוך, עם פוטנציאל פגיעה באחרים בכל שלבי האירועים.

עם זאת, לגבי נאשם 3, שלא היה חלק מהסכסוך, מדובר בהחזקת נשק קונסטרוקטיבית ובמעורבות מינורית.

18. לעניין מדיניות הענישה הראויה, ייאמר באופן כללי כי:

עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן... היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקינן בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק (ראו: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סלימאן [19.1.14]), בפסקה א' לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).

19. עינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבוצעו על-ידי נאשמים 1 ו- 2, אציין את המרכזיים שבהם:

בע"פ 5900/15 מעוז נגד מדינת ישראל [10.5.16], נדון עניינו של מערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וסיוע להחזקת נשק. המערער היה מודע לפרטי סכסוך קיים בין מעורב בשם מ' לבין אחרים, כש'מ' רכש רובה כדי לפגוע באחר. המערער נפגש עם מ' ונוספים בידיעה כי מ' עתיד לעשות שימוש ברובה, כשאותו רובה הוטמן במקום המפגש על-ידי אחד הנוכחים. לאחר מכן מ' רכש אקדח ומחסנית עם כדורים, ובהמשך המערער ושניים אחרים נפגשו לצורך הטמנת האקדח והמחסנית. השלושה לא הטמינו את האקדח במקום, אלא נסעו לחורשה ציבורית בעודם נושאים את האקדח והמחסנית בתוך שקית, ולבסוף המערער הטמין את האקדח והמחסנית בחורשה. בהמשך הערב, תפסו שוטרים את האקדח וסיכלו את מימוש התכנית הפלילית.

בית המשפט העליון התייחס לנסיבות לחומרה, לרבות התגייסות המערער לבצע כל חלק שהוטל עליו בביצוע העבירות - תחילה כמסייע בהטמנת הרובה, ובהמשך כמבצע עיקרי בנשיאת האקדח והתחמושת והטמנתם, וכן למודעותו של המערער לפעילות העבריינית הנקמנית שאמורה הייתה לצאת לפועל באמצעות כלי הנשק. בבית-המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער הושת עונש מאסר בפועל בן 34 חודשים על רקע עברו הפלילי המכביד, כשהודאתו והחסכון בזמן שיפוטי נזקפו לטובתו. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 5120/11 שתיווי נגד מדינת ישראל [18.12.11], נדון עניינו של מערער אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק, קשירת קשר לביצוע פשע, מעשה פיזיות ורשלנות, הפרעה לשוטר

בשעת מילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט והסתייעות ברכב לביצוע פשע. על רקע סכסוך בין משפחת המערער למשפחה המתגוררת בשכנות, החזיק המערער בנשק צה"לי - M-16 ובמחסנית. בעקבות ירי הדדי לבתי המשפחות, משטרה הגיעה למקום והבחינה במערער, שנהג ברכבו של אחיו, סימנה לו לעצור, אך המערער הגביר את מהירות נסיעתו והחל בנהיגה פרועה במטרה להימלט מהשוטרים. לאחר נהיגה של 2 ק"מ, השליך אדם אחר שהיה ברכב את הנשק והתחמושת אל שול הדרך, ולאחר מכן נטש המערער את הרכב. לבסוף השוטרים איתרו את הנשק כשהוא טעון ודרוך במצב של אוטומט.

המערער ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למעצרו, ושירות המבחן המליץ שלא להשית ענישה של מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה, כשצוין על-ידי בית-המשפט העליון, כי מעבר לחומרת עבירות הנשק, הנהיגה המסכנת כשלעצמה מצדיקה השתת עונש משמעותי.

ע"פ 3877/16 **ג'באלי נגד מדינת ישראל** [17.11.16] (גזר-הדין נושא הערעור - ת"פ 4222-09-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד גבאלי** [4.4.16] - הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. על רקע סכסוך בין קרוב משפחתו של המערער לאחר, נסע המערער יחד עם קרוב משפחה אחר, קטין, ל"יישוב הסכסוך", כשהוא נושא עמו ברכב אקדח טעון ב - 14 כדורים, שנגנב כמה חודשים לפני כן בפריצה לדירה.

כשהגיע למקום המפגש, החביא את האקדח במכנסיו והתקרב יחד עם הקטין אל הרכב בו ישבו הצדדים לסכסוך. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער ולקטין להרים ידיים, אך המערער כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער, שהוא בעל עבר פלילי מכביד, וביצע את העבירה כחודשיים לאחר שחרורו ממאסר ממושך, 34 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כשבית-המשפט העליון חזר וציין את פוטנציאל הנזק אשר עלול היה להיגרם אלמלא התערבות המשטרה.

בע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** [29.9.13], אשר הוגש על-ידי ב"כ נאשם 1, נדון עניינו של מערער אשר ביצע עבירות נשק בנסיבות חמורות פחות מבעניינו. המערער מתואר כצעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיוחס לו. בסופו של יום הורשע בכך שהגיע לידי אקדח, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדורים, מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין בחסימה משטרית סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ורק אז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדח. יחד עם המערער היה אדם נוסף ברכב. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל; על המערער נגזר עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגזר-הדין.

20. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים עם נסיבות דומות או קלות יותר, ולאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם לגבי נאשם 1 אשר נע בין 28 - 54 חודשי מאסר בפועל; לגבי נאשם 2, קובעת מתחם עונש הולם בהתאם לחלקו, אשר נע בין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל.
21. לגבי נאשם 3, בהתחשב בהסדר הטיעון ובנסיבות המינוריות שמגבשות את מעורבותו כמחזיק בנשק, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל - 9 חודשי מאסר בפועל.
22. בעניינם של הנאשמים לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום. התביעה ביקשה להחמיר בענישה מטעמי הגנה על שלום הציבור נוכח נפיצות התופעה והנחיית פרקליט המדינה, ואולם לא מצאתי כי זהו המקרה שמצדיק זאת על רקע הודאות הנאשמים, דבריהם הכנים ולקיחת האחריות בפני שירות המבחן ונסיבותיהם האישיות אשר יפורטו להלן.
- על כן, עונשם ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.
23. התסקיר ומכלול הנתונים שהובאו לידיעתי בענייניו של **נאשם 1** מעלים תמונה של בגיר- צעיר המנהל אורח חיים עברייני מזה שנים מספר, כשעוד בהיותו קטין ביצע עבירות נשק חמורות. עיניו הרואות, כי דבר אינו מרתיעו מלשוב ולסכן אחרים, תוך שהוא מערב ומסבך אחרים בענייניו. קיים סיכון גבוה להישנות עבירות, הנלמד מדבריו שלו עצמו, כאשר נתוניו הנמוכים והעדר תמיכה משפחתית מגבירים את המסוכנות הטמונה בו. עברו הפלילי לצד עמדותיו האנטי-ממסדיות מביאים לכך, שעתירת התביעה להעמיד את עונשו לקראת הרף העליון של המתחם אינה מופרכת. עם זאת, יש ליתן משקל של ממש להודאתו בעובדות כתב-אישום שתוקן לקולא, ללקיחת האחריות המלאה בפני שירות המבחן ולחסכון בזמנם של העדים, ב"כ הצדדים ובית-המשפט. על כן, עונשו יועמד לקראת אמצע המתחם, כשהמאסר על תנאי יופעל בחלקו במצטבר.
24. מצבו של **נאשם 2** שונה, כאשר עסקין באדם צעיר נעדר עבר פלילי. עם זאת, הנאשם 2, אשר נהג על הקטנוע, הוא בעל עבר תעבורתי, ונראה כי עולה צורך להעביר לו מסר חד-משמעי לבל ימשיך לסכן את המשתמשים בדרך, כשבמקביל הוא ממזער מחלקו בביצוע עבירת הנשק. התסקיר בענייניו מעלה רמת סיכון בינונית להישנות עבירות, ולא נוצר כל פתח לשיקום. אלא, שגם לגביו יש ליתן משקל ממש להודאה במיוחס לו, ולעובדה שהוא מצוי במעצר ובמאסר לראשונה בחייו, כך שיש להעמיד את עונשו מעט מעל לרף התחתון של מתחם העונש שנקבע בענייניו.
25. **נאשם 3** הוא בגיר צעיר, אשר מעורב בפלילים מאז גיל 13, כשנסיונות טיפול מגוונים כקטין לא הצליחו. מן התסקיר עולה, כי ייתכן ובעת הנוכחית מתחיל הנאשם לגלות תובנה באשר למצבו ומביע הוא רצון מילולי לנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל תעסוקה, זוגיות ויציבות. שרות המבחן סבור שהנאשם

יוכל להיתרם בשלב זה מהמשך הכוונה של השירות בדמות צו מבחן. על רקע האמור בתסקיר, ובהתאם לחלקו המינורי והסדר הטיעון, ראוי יהיה להעמיד את עונשו של הנאשם 3 באמצע המתחם, כשהתוצאה המעשית היא כי ניתן יהיה להסתפק בתקופת מעצרו (מעל ל - 7 חודשים) כתקופת מאסר ראווה.

26. לאור כל האמור לעיל, גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

בגין ביצוע העבירות נושא גזר-דין זה, מטילה על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל.

מפעילה מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 1118-12-13 (מחוזי מרכז) בגזר-דין מיום 30.6.14, בחופף ובמצטבר, **כך שסך הכל, ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 46 חודשים מיום מעצרו: 24.11.15.**

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מכל סוג ו/או עבירה של נהיגה פוחזת ורשלנית לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

נאשם 2:

28 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו: 24.11.15.

8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מכל סוג ו/או עבירה של נהיגה פוחזת ורשלנית לפי סעיף 338 לחוק העונשין.

נאשם 3:

תקופת המאסר המוטלת על הנאשם 3 זהה לתקופת מעצרו שבין הימים: 2.12.15 - 20.7.16, כשמובהר, לכן, כי כבר ריצה את עונשו.

6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות בנשק מכל סוג.

ניתן בזאת צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. הובהר לנאשם 3, כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירו לבית-המשפט ולהוסיף על עונשו.

עמוד 12

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק מגזר-הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים.